

πληροφορίες όταν η μελέτη ή η ανακοίνωση ενός εγγράφου θα έθιγε «γενικώς τα προστατευόμενα από τον νόμο απόρρητα». Ο όρος όμως αυτός δεν περιλαμβάνεται στον πίνακα των εξαιρέσεων που εξαντλητικώς απαριθμεί το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ. Δεν ταυτίζεται με ούτε είναι από άποψη ουσίας λιγότερο εκτενής από τον όρο «εμπιστευτικά προσωπικά στοιχεία» της οδηγίας. Μολονότι οι εθνικές αρχές είναι υποχρεωμένες να ερμηνεύουν τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η τήρηση του κοινοτικού δικαίου, η διατύπωση του νόμου του 1978 δεν παρέχει τη δυνατότητα να αποκλειστεί αντικειμενικώς το ενδεχόμενο μιας αδικαιολόγητης, βάσει της οδηγίας, αρνήσεως, ενώ η φαινόμενη νομιμότητα, κατά παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο, δημιουργεί μια

— απαράδεκτη ανασφάλεια δικαίου.

Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 3, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο (μερική χορήγηση πληροφοριών): η επιστημονική θεωρία που ανέπτυξε η γαλλική «επιτροπή για την πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα» δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ορθή μεταφορά

δικαιώματος δίκαιο μιας οδηγίας που παρέχει υποκειμενικά

Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 3, παράγραφος 3 (δυνατότητα απορρίψεως αβάσιμης αιτήσεως ή αιτήσεως που συνεπάγεται την παράδοση ημιτελών εγγράφων ή στοιχείων ή εσωτερικών ανακοινώσεων): μολονότι είναι ορθό ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας παρέχει απλώς δυνατότητα στα κράτη μέλη, χωρίς να τα υποχρεώνει, φαίνεται ότι η εν λόγω δυνατότητα απορρίψεως χρησιμοποιείται στην πράξη από τη γαλλική διοίκηση έναντι ορισμένων αιτήσεων παροχής πληροφοριών και ότι οι ιδιώτες δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν με την απαιτούμενη σαφήνεια τα όρια του δικαιώματός τους για πρόσβαση σε πληροφορίες,

δικαιώματος δίκαιο μιας οδηγίας που παρέχει υποκειμενικά

Εσφαλμένη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 3, παράγραφος 4 (δυνατότητα απορρίψεως αιτήσεων μη

13 Ιουνίου 2000, το High Court of Justice, England & Wales, Queen's Bench Division (Crown Office) στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Commissioners of Customs & Excise και CSC Financial Services Limited, [πρώην Continuum (Europe) Ltd] που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Πώς πρέπει να ερμηνεύεται η απαλλαγή από τον φόρο που προβλέπει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 5⁽¹⁾ σε σχέση με «τις εργασίες οι οποίες αφορούν τίτλους»; Ειδικότερα,

- 1) εφαρμόζεται ο όρος «εργασίες οι οποίες αφορούν τίτλους» μόνο σε μία πράξη με την οποία μεταβάλλεται η νομική κατάσταση των δικαιωμάτων ή των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων σε σχέση με τον τίτλο;
- 2) εφαρμόζεται ο όρος «εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγματεύσεως, οι οποίες αφορούν τίτλους» σε υπηρεσία παροχής πληροφοριών προς πιθανούς επενδυτές και λήψεως και επεξεργασίας αιτήσεων από επενδυτές για την έκδοση τίτλου (που δεν περιλαμβάνει όμως την κατάρτιση ούτε τη διανομή των εγγράφων του τίτλου), όταν η υπηρεσία αυτή παρέχεται σε πρόσωπο που έχει εκ του νόμου δικαιώματα ή υποχρεώσεις βάσει του τίτλου από πρόσωπο που δεν έχει εκ του νόμου κάποιο δικαίωμα ή υποχρέωση βάσει του τίτλου;

(¹) της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, 13.6.1977, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2000

(Υπόθεση C-236/00)

(2000/C 233/40)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gérard Berscheid, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουνίου 2000 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς
- την οδηγία 98/51/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 1998, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 95/69/ΕΚ του Συμβουλίου για τη θέσπιση των όρων και των κανόνων που εφαρμόζονται κατά την έγκριση και την εγγραφή ορισμένων εγκαταστάσεων και ενδιάμεσων του τομέα της διατροφής των ζώων 1 και

(1) ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 56.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), με διάταξη της 1ης Ιουνίου 2000, στην υπόθεση Commissioners of Customs & Excise κατά CSC Financial Services Limited, [πρώην Continuum (Europe) Ltd]

(Υπόθεση C-235/00)

(2000/C 233/39)

Με διάταξη της 1ης Ιουνίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

- την οδηγία 98/67/EK της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 1998, για την τροποποίηση των οδηγιών 80/511/EOK, 82/475/EOK, 91/357/EOK και 96/25/EK του Συμβουλίου και για κατάργηση της οδηγίας 92/87/EOK 2,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 της οδηγίας 98/51/EK και από το άρθρο 7 της οδηγίας 98/67/EK,

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο επιτακτικός χαρακτήρας των διατάξεων του άρθρου 249, τρίτο εδάφιο, και του άρθρου 10, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή των οδηγιών των οποίων είναι αποδέκτες πριν από την εκπνοή της προθεσμίας που έχει ταχθεί προς τούτο. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1998 χωρίς το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να έχει λάβει τα απαιτούμενα μέτρα.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2000

(Υπόθεση C-237/00)

(2000/C 233/41)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bernard Mongin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 14 Ιουνίου 2000, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και μη κοινοποιώντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 96/98/EK του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 20 της οδηγίας αυτής και από τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ·
- να καταδικάσει την Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι της προσφυγής και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με αυτούς που προβλήθηκαν στην υπόθεση C-236/00⁽²⁾· η προθεσμία που χορηγήθηκε για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 30 Ιουνίου 1998.

⁽¹⁾ ΕΕ L 46 της 17.2.1997, σ. 25.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Εφημερίδας.

Αίτηση αναιρέσεως του Peter Reichert κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δικάζοντος ως μονομελούς) της 13ης Απριλίου 2000 στην υπόθεση T-18/98, Peter Reichert κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2000

(Υπόθεση C-238/00 P)

(2000/C 233/42)

Ο Peter Reichert, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Dr. Dieter Rogalla, Eicklöhken 19, D-45549 Sprockhövel, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Decker, Braun και Wagner, B.P. 335, L-2013, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δικάζοντος ως μονομελούς) της 13ης Απριλίου 2000 στην υπόθεση T-18/98.

Ο αναιρεσείων ζητεί:

- να αναιρεθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-18/98 της 13ης Απριλίου 2000·
- να διαπιστώσει το ίδιο το Δικαστήριο την ύπαρξη δικαιώματος για χορήγηση στον αναιρεσείοντα επιδόματος αποδημίας ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για εκ νέου έλεγχο και για την έκδοση νέας απόφασης·
- να καταδικάσει το αναιρεσίβλητο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι της αναιρέσεως και ουσιώδη επιχειρήματα

- Η εργασιακή του σχέση ως ανταποκριτή στην υπηρεσία Τύπου των Βρυξελλών, που προβάλλεται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως λόγος για την άρνηση χορηγήσεως επιδόματος αποδημίας, διήρκεσε μόνον 20 μήνες και επομένως δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση το μεγαλύτερο μέρος της εξηκονταεξαμήνης περιόδου του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ·
- το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε τι είδους επαγγελματική δραστηριότητα ασκούσε ο αναιρεσείων τον υπόλοιπο χρόνο (ήτοι ως ανταποκριτής στις Βρυξέλλες για την εφημερίδα *Wirtschaftswoche* που έχει έδρα σύνταξης στο Ντύσσελτορφ)·